

BÀI THƠ CHO CHỊ

Thuở xưa ấy, chị tôi tròn đôi chín
Mặt tươi vui, rạng rỡ nét hồn nhiên
Cô gái ngoan đẹp chân chất dịu hiền
Tóc thề xoa bờ vai gầy thanh tú

Đệ thất tôi vào, chị lên Đệ ngũ
Chiếc áo dài lụa trắng sát eo thon
Má ửng hồng, mắt lóng lánh, môi son
Cười e ấp dễ thương khi mắc cỡ...

Cha chúng tôi, một nhà nho vận lỗ
Mẹ dạy con: “Tùng cử chỉ, nói năng
Đi khoan thai, không chạy nhảy tung tăng
Nếp thực nữ, nói cười không lớn tiếng...”

Khi hờn giận chớ đổi thay sắc diện
Mềm mỏng, nhún nhường, giữ giọng ngọt ngào
Khi gặp ai cũng vui vẻ hỏi chào
Lấy thùy mị đoan trang làm đài các...”

Chị đẹp lòng khắp họ hàng cô bác
Bếp núc siêng năng, khéo léo thêu thùa
Chôn học đường được bạn quý thầy ưa
Tánh nhân hậu được bao người yêu mến

Cha mẹ tôi rất tự hào hãnh diện
Nên khi vừa thi đậu bằng Thành Chung
Đẹp tình duyên chị hôn hờ theo chồng
Đến tận ải địa đầu vùng giới tuyến

Anh rể tôi dải dầu đời lính chiến
Gót hành quân dẫm chốt địch tan tành
Ngày trở về trong chiến thắng liệt oanh
Quà cho vợ, hoa cắm trên đầu súng

Truy lùng địch anh vào truông, thung lũng
Vào rừng chồi, qua triền giốc cheo leo
Nay vượt sông, mai lại trải qua đèo
Chí hào kiệt, há bận tình nhi nữ...

Chị theo chồng đó đây... nơi hậu cứ
Sống phập phồng theo từng bước chân anh
Đêm giặc về đạn pháo nổ chung quanh
Ôm con dại chui vào hầm ẩn trú!

Chị mong trở lại xóm thôn xa cũ
Khi không còn bóng giặc khắp quê nhà
Mỗi lần nghe trực thăng tải thương qua
Tưởng chừng như có chồng trong chuyến đó

Sống lo lắng giữa chuỗi ngày thương nhớ
Cầu Phật Trời luôn phù hộ cho chồng
Đêm cao nguyên le lói ngọn đèn chong
Ru con dại còn nằm nôi tròn giấc

Tin đưa về, chiến trường anh ngã gục!
Chị lặng câm! Tê điếng mắt lệ khô!
Tóc đen huyền, phủ trắng chiếc khăn xô
Tuổi hoa mộng hóa thành thân góa bụa!

Hạnh phúc vỡ tan, cô đơn vây bủa!
Bồng con về quê nội, cạnh mộ chồng
Chăm sóc rẫy nương, cây trái, ruộng đồng
Sống lặng lẽ, mặc cho đời dông bão!

Nét mặt trầm tư, mắt buồn áo não
Bóng âm thầm trên năm tháng xót xa
Kỷ niệm xưa luôn âu yếm thiết tha
Đời quả phụ tuổi chưa tròn hăm bốn!

Chị âm thầm nuôi dạy con khôn lớn
Không phụ lòng ủy thác của người xưa
Ngày cháu vượt biên, trong lúc tiễn đưa
Căn dặn con: "*Gắng làm người hữu dụng*"

*Theo gương cha, phải giữ lòng tiết dưng
Dù cha con không đi trọn đường đời
Nhưng mẹ đây thâm cảm kích ơn Trời
Đã cho mẹ một người chồng biết sống*

*Biết đứng vững khi quê hương biến động
Biết kê vai gánh vác nước non nhà
Dù anh linh trong cõi chết bao la
Vẫn sống mãi huy hoàng trong lòng mẹ..."*

DU' THỊ DIỄM BUỒN

Email: dtdbuon@hotmail.com

Kính mời đọc thêm những sáng tác khác của tác giả tại:
<http://www.vietnamvanhien.org/DuThiDiemBuon.html> [click vào]

www.vietnamvanhien.org

